



Vejledning

Videregivelse til kreditoplysningsbureauer
af oplysninger om gæld til det offentlige

Oktober 2019

Indhold

	Forord	3
1.	Generelt	4
2.	Betingelser for videregivelse	5
3.	Myndighedens underretningspligt	6
4.	Oplysninger der kan videregives	7
4.1	»oplysninger om gæld«	7
4.2	Skyldneren bestrider fordringens eksistens eller størrelse	7
4.3	Gældsforhold som er mere end 5 år gamle	8
4.4	Afdragsaftaler	8
5.	Registrering og videregivelse	9
6.	Klage til Datatilsynet	10
7.	Bilag	11
7.1	Bilag 1 - databeskyttelseslovens kapitel 4 og 5	11
7.2	Bilag 2 - eksempler på beregning af den 5-årige sletningsfrist	13

Forord

Fra og med den 25. maj 2018 har databeskyttelsesforordningen og databeskyttelsesloven været gældende ret. Samme dag ophævedes persondataloven med tilhørende bekendtgørelser.

I kapitel 4 i databeskyttelsesloven finder du reglerne om offentlige myndigheders indberetning af skyldnere til kreditoplysningsbureauer. Der er stort set tale om en uændret videreførelse af reglerne i den nu ophævede persondatalovs kapitel 5 om samme emne. De andre regler om kreditoplysningsbureauer i den nu ophævede persondatalov er ligeledes blevet videreført stort set uændret og findes nu i kapitel 5 i databeskyttelsesloven.

Formålet med denne vejledning er at lette myndighedernes administration af reglerne om videregivelse af oplysninger om gæld til det offentlige til kreditoplysningsbureauer. Vejledningen vil derfor bl.a. belyse følgende spørgsmål:

- anvendelsesområdet for reglerne om videregivelse af oplysninger om gæld til det offentlige til kreditoplysningsbureauer,
- betingelserne for, at en offentlig myndighed kan videregive oplysninger om skyldnere til kreditoplysningsbureauer,
- hvilke oplysninger en offentlig myndighed må videregive til kreditoplysningsbureauer,
- myndighedens pligt til at underrette skyldneren om den påtænkte videregivelse til kreditoplysningsbureauet,
- kreditoplysningsbureauets registrering og videregivelse af oplysninger om gæld, og
- Datatilsynets behandling af klagesager på dette område.

Databeskyttelseslovens kapitel 4 og 5 er optrykt som **bilag 1** til vejledningen. Databeskyttelsesforordningen finder du på Datatilsynets hjemmeside.

Datatilsynet kan om reglerne i øvrigt til baggrund oplyse, at den 1. august 1995 trådte §§ 4-5 i lov nr. 1093 af 21. december 1994 om begrænsning af skyldneres muligheder for at deltage i offentlige udbudsforretninger og om ændring af visse andre love i kraft. Herved blev der åbnet mulighed for, at offentlige myndigheder kan indberette deres skyldnere til private kreditoplysningsbureauer.

Reglerne har til formål at bidrage til en effektivisering af inddrivelse af restancer til det offentlige, gennem en større lighed i behandlingen af gæld til det offentlige og gæld til private, hvad angår muligheden for at videregive oplysninger om gælden til kreditoplysningsbureauer. Denne lighed er dog ikke fuldstændig, idet der gælder en række yderligere garantier til beskyttelse af den registrerede, når videregivelsen foretages af en offentlig myndighed.

Denne vejledning bygger i øvrigt i det væsentligste på Datatilsynets tidligere vejledning nr. 17 af 19. januar 2001, der var en sammenskrivning af Registertilsynets vejledning nr. 155 af 25. september 1995 og Registertilsynets cirkulæreskrivelse af 25. marts 1997. Derudover er vejledningen ændret på enkelte punkter, bl.a. som følge af de ændringer som navnlig databeskyttelsesloven har medført.

1. Generelt

Videregivelsen af oplysninger kan ske både skriftligt og via elektronisk databehandling, eventuelt gennem et online system. Videregivelsen kan derimod af dokumentationsmæssige årsager ikke ske mundtligt (telefonisk).

Myndighederne er ikke *forpligtet* til at videregive oplysninger om skyldnere til kreditoplysningsbureauer. Der er alene skabt en mulighed herfor, og den enkelte myndighed kan fastsætte skærpede betingelser for videregivelsen. Dette skyldes, at det er den enkelte myndighed, der bedst kan vurdere, om en udnyttelse af muligheden for at videregive de pågældende oplysninger vil have den ønskede restanceinddrivelseseffekt.

Den enkelte myndighed har dog pligt til at behandle borgerne lige. En eventuel forskelsbehandling af skyldnere skal derfor kunne begrundes sagligt af myndigheden.

Det bemærkes i den forbindelse, at en myndigheds beslutning om videregivelse af oplysninger om gæld til et kreditoplysningsbureau ikke er at betragte som en afgørelse i forvaltningslovens forstand.

Databeskyttelseslovens kapitel 4 gælder også for behandling af oplysninger om virksomheder m.v. Offentlige myndigheder har derfor fortsat adgang til at videregive oplysninger om såvel virksomheder som privatpersoner. Udtrykket »virksomheder m.v.« omfatter alle former for erhvervsvirksomheder, erhvervsdrivende institutioner, foreninger og lignende.

Da reglerne om videregivelse til et kreditoplysningsbureau af oplysninger om gæld til det offentlige er overført stort set uændret til databeskyttelsesloven, vil tidligere praksis på området i henhold til persondataloven endvidere fortsat være af betydning.

2. Betingelser for videregivelse

Oplysninger om gæld til det offentlige kan videregives til et kreditoplysningsbureau, hvis:

- 1) det følger af lov eller bestemmelser fastsat i henhold til lov, eller
- 2) den samlede gæld er forfalden og overstiger 7.500 kr., idet der dog ikke heri må indgå gældsposter, der er omfattet af en overholdt aftale om henstand eller afdragsvis betaling.

For at kunne foretage indberetning i henhold til nr. 2, er det en betingelse, at den samlede gæld administreres af samme inddrivelsesmyndighed.

Det er endvidere en betingelse for indberetning i henhold til nr. 2, at:

- 1) gælden kan inddrives ved udpantning, og der er fremsendt 2 rykkere til skyldneren, eller
- 2) der er foretaget eller forsøgt foretaget udlæg for kravet, eller
- 3) kravet er fastslået ved en endelig dom, eller
- 4) det offentlige har erhvervet skyldnerens skriftlige erkendelse af den forfaldne gæld.

Hvis en af ovennævnte betingelser er opfyldt, er det yderligere et krav, at myndigheden med mindst 4 ugers varsel orienterer skyldneren om den påtænkte indberetning til kreditoplysningsbureauet, før videregivelse kan finde sted.

Det er herudover en betingelse, at gælden er forfalden, dvs. at det tidspunkt, på hvilket fordringshaveren kan kræve betaling, skal være passeret.

Den gæld, der på videregivelsestidspunktet skal udgøre eller overstige 7.500 kr., består af en hovedfordring samt eventuelle renter og gebyrer m.v. Myndigheden har adgang til at kumulere flere forskellige slags krav. Det er den myndighed, der forestår inddrivelsen, der har mulighed for at kumulere fordringer i forbindelse med indberetning af en skyldner, og det er ikke en betingelse, at myndigheden tillige er den oprindelige kreditor for tilgodehavendet.

Inddrivelsesmyndigheden har ikke pligt til at kumulere flere eventuelle gældsposter ved indberetning af en skyldner til et kreditoplysningsbureau. Myndigheden kan frit vælge, hvilke gældsposter der skal danne grundlag for en indberetning.

Endvidere kan inddrivelsesmyndigheden foretage yderligere indberetning, hvis der efterfølgende opstår nye gældsposter, der selvstændigt opfylder betingelserne for indberetning. Dette betyder bl.a., at den nye gældspost selvstændigt skal opfylde beløbskravet i nr. 2, uanset at skyldneren allerede er indberettet for en gæld på mere end 7.500 kr. Administrationen skal dog ske under hensyntagen til sædvanlige forvaltningsretlige principper om, at borgerne skal behandles lige, og at en forskelsbehandling derfor skal kunne begrundes sagligt.

Med hensyn til betingelsen i nr. 1 om udpantningsret skal myndigheden være opmærksom på, at der ud over den omstændighed, at gælden kan inddrives ved udpantning, tillige skal være fremsendt 2 rykkere til skyldneren.

Der forudsættes endvidere, når det gælder betingelsen i nr. 2, om, at der skal være foretaget eller forsøgt foretaget udlæg, at skyldneren har været til stede under udlægsforretningen. Det er ikke tilstrækkeligt, at inddrivelsesmyndigheden har tilsagt skyldneren til en udlægsforretning, hvis skyldneren ikke er mødt op, eller hvis skyldneren ikke er truffet hjemme ved en udgående forretning.

Hvis kravet ikke er tillagt udpantningsret, eller udlægget ikke er foretaget eller forsøgt foretaget, vil videregivelse til et kreditoplysningsbureau af oplysninger om gælden kun kunne ske, hvis kravet er fastslået ved dom, jf. nr. 3, eller hvis skyldneren, efter at kravet er forfaldent, skriftligt har erkendt den forfaldne gæld, jf. nr. 4.

3. Myndighedens underretningspligt

Skyldneren skal mindst 4 uger før indberetningen have skriftlig meddelelse om den påtænkte videregivelse af oplysningerne. På den måde får skyldneren mulighed for at opklare og rette eventuelle fejl og misforståelser. Endvidere vil varslet give skyldneren mulighed for at undgå indberetning til kreditoplysningsbureauet ved at betale gælden eller indgå en aftale om afdragsvis betaling af gælden.

Meddelelsen, som først kan afgives, når betingelserne for videregivelse er opfyldt, skal indeholde oplysning om:

- 1) hvilke oplysninger der vil blive videregivet,
- 2) til hvilket kreditoplysningsbureau oplysninger vil blive videregivet,
- 3) hvornår videregivelse vil finde sted, og
- 4) at videregivelse ikke vil ske, hvis betaling af gælden sker inden videregivelsen, eller hvis der indrømmes henstand eller indgås og overholdes en aftale om afdragsvis betaling.

Når der er forløbet 4 uger fra meddelelsen, og hvis aftale om betaling af gælden ikke er kommet i stand, og videregivelsesbetingelserne i øvrigt er opfyldt, kan myndigheden videregive oplysningerne til kreditoplysningsbureauet. Undlades videregivelse, fordi der på dette stadium opnås en aftale, skal der ikke udsendes ny meddelelse, hvis aftalen misligholdes. Men hvis myndigheden i øvrigt undlader at videregive oplysningerne til kreditoplysningsbureauet, og dette ikke er foranlediget af skyldnerens forhold, skal der gives meddelelse på ny, hvis myndigheden senere ønsker at videregive oplysningerne. Myndighedens videregivelse skal derfor i givet fald ske snarest efter 4-ugers periodens udløb.

Udsendelse af en meddelelse, der ikke opfylder disse krav, kan medføre, at betingelserne for indberetning ikke er opfyldt. Myndigheden vil herefter være forpligtet til midlertidigt at slette registreringen hos kreditoplysningsbureauet, indtil korrekt meddelelse er udsendt, og der er forløbet 4 uger, uden at der er indgået en aftale om henstand eller afdragsvis betaling.

4. Oplysninger der kan videregives

4.1 »oplysninger om gæld«

Omfattet af udtrykket »oplysninger om gæld« er oplysninger om skyldnerens identitet (eksempelvis navn, adresse, CVR-nummer og telefonnummer samt fødselsdato og -år) og gældens størrelse. Disse oplysninger og oplysninger om kreditors identitet vil kunne videregives.

Der må ikke videregives oplysninger om personnummer. Dette er imidlertid ikke til hinder for, at der benyttes et særligt kontrolnummer - eller for virksomheders vedkommende CVR-nummeret - hvis dette kan medvirke til at sikre en entydig identifikation, hvilket bl.a. er vigtigt i forbindelse med sletning.

Ligeledes må der ikke videregives oplysninger om hemmelige telefonnumre og afdøde personer. Myndigheden kan derimod godt videregive oplysninger om beskyttede adresser. Dette forudsætter dog bl.a., at myndigheden i den meddelelse, der skal sendes til skyldneren, anfører, at også en eventuel beskyttet adresse vil blive videregivet, og at den beskyttede adresse ikke vises i kreditoplysningsbureauets svarbillede til abonnenterne, hvilket myndigheden skal pålægge kreditoplysningsbureauet at drage omsorg for.

Oplysninger som nævnt i databeskyttelsesforordningens artikel 9, stk. 1 (følsomme) eller artikel 10 (strafbare forhold) må ikke videregives.

For oplysninger, der ikke er omfattet af artikel 9 eller 10 i databeskyttelsesforordningen, vil der kunne videregives oplysninger, som kreditoplysningsbureauet kan behandle. Det vil sige oplysninger, der har betydning for bedømmelse af økonomisk soliditet og kreditværdighed. F.eks. vil en oplysning om gældens art ikke umiddelbart have betydning for bedømmelse af økonomisk soliditet og kreditværdighed.

Fortrolige oplysninger videregivet efter reglerne i kapitel 4 anses ikke af den grund for offentligt tilgængelige i øvrigt. Med en videregivelse efter lovens bestemmelser er der tale om en videregivelse til en lukket kreds bestående af kreditoplysningsbureauet og dets abonnenter, i det omfang disse forespørger på den pågældende person. Abonnenterne vil være kontraktligt forpligtet til at hemmeligholde de modtagne oplysninger. De offentlige myndigheder, som abonnerer hos kreditoplysningsbureauet, er således forpligtet til at behandle oplysningerne som fortrolige.

For alle oplysninger om skyldneren, herunder oplysninger om at skyldneren er registreret i et kreditoplysningsbureau og oplysninger, som myndigheden indhenter ved forespørgsel til et kreditoplysningsbureau, gælder bestemmelserne i forvaltningsloven, den borgerlige straffelov, databeskyttelsesforordningen, databeskyttelsesloven samt lovgivningen i øvrigt. Oplysninger om gæld til det offentlige mister således ikke sin karakter af at være fortrolige, uanset at oplysningerne er videregivet til et kreditoplysningsbureau.

4.2 Skyldneren bestrider fordringens eksistens eller størrelse

Kreditoplysningsbureauer må registrere og videregive oplysninger, som efter deres art er af betydning for bedømmelse af økonomisk soliditet og kreditværdighed. Oplysninger eller bedømmelser, der viser sig urigtige eller vildledende, skal snarest muligt slettes eller berigtiges.

Kreditoplysningsbureauer vil også skulle underrette modtagere af oplysninger, hvis en oplysning eller bedømmelse, der viser sig urigtig eller vildledende, forinden er blevet videregivet, medmindre dette viser sig umuligt eller uforholdsmæssigt vanskeligt. Den registrerede skal tillige have meddelelse om, hvem der har modtaget underretning.

Det er derfor særdeles vigtigt, at myndigheden ikke indberetter fordringer, som af den ene eller anden grund viser sig ikke at bestå.

Den omstændighed, at skyldneren inden videregivelsen af oplysningerne har indgivet klage over kravets eksistens eller størrelse, er ikke til hinder for videregivelsen, i det omfang kravet er eksigibelt, dvs. at kravet umiddelbart kan tvangsfuldbyrdes. Medmindre klagen er åbenbart grundløs, vil det dog oftest være hensigtsmæssigt at udskyde beslutningen om at videregive oplysningerne, indtil klagesagen er behandlet og afgørelsen meddelt skyldneren.

4.3 Gældsforhold som er mere end 5 år gamle

Oplysninger om forhold, der taler imod kreditværdighed, og som er mere end 5 år gamle, må ikke behandles, herunder registreres og videregives.

En registreret skyldner skal derfor som udgangspunkt slettes senest 5 år efter det tidspunkt, hvor videregivelsesbetingelserne for krav over 7.500 kr. første gang var opfyldt. I de tilfælde, hvor en indberetning udskydes på grund af en klage fra skyldneren over fordringens eksistens eller størrelse, begynder 5 års fristen dog først at løbe fra klagesagens afgørelse.

I **bilag 2** er givet en række vejledende eksempler på sletningsfristens beregning.

For at sikre, at sletning sker til tiden, skal myndigheden, samtidig med at indberetning foretages, give kreditoplysningsbureauet meddelelse om, hvornår den 5-årige sletningsfrist skal beregnes fra. Det er den indberettende myndighed, der er ansvarlig for sletningsfristens beregning.

Hvis fuld og endelig betaling af det beløb, skyldneren er registreret for, finder sted, skal den myndighed, der har forestået indberetningen, straks give bureauet meddelelse herom, så bureauet kan markere, at fordringen er betalt samt slette registreringen. Uanset om der sker betaling eller ej, kan myndigheden dog til enhver tid anmode bureauet om at slette registreringen straks.

Gælden skal på videregivelsestidspunktet overstige 7.500 kr. Det er med andre ord kun på selve videregivelsestidspunktet, at gælden skal overstige 7.500 kr. Hvis skyldneren - efter at vedkommende er blevet registreret i et kreditoplysningsbureau - betaler gælden ned under 7.500 kr., er myndigheden ikke forpligtet til at trække indberetningen tilbage.

4.4 Afdragsaftaler

I den situation, hvor en skyldner på grund af restance er blevet indberettet til et kreditoplysningsbureau, men derefter indgår og overholder en afdragsordning, er der ingen pligt for myndigheden til at trække indberetningen tilbage. Myndigheden er dog altid berettiget til at trække indberetningen tilbage i sådanne situationer.

Hvis der er givet henstand eller indgået en aftale om afdragsvis betaling, og denne aftale overholdes, kan videregivelse af oplysninger om gælden ikke ske. Formålet med denne begrænsning er at tilskynde til betaling af gælden, herunder ved afdragsvis betaling.

Derimod forhindrer den omstændighed, at forhandlinger om en afdragsaftale er indledt inden videregivelsen, ikke, at oplysninger om gælden kan videregives. I sådanne tilfælde vil det dog ofte være hensigtsmæssigt at udskyde beslutningen om at videregive de pågældende oplysninger. Dette gælder særligt, når myndigheden skønner, at aftalen vil kunne indgås inden for kort tid.

I øvrigt forpligter reglerne i databeskyttelseslovens kapitel 4 ikke en myndighed til at acceptere en tilbudt afdragsordning. Hvis en myndighed ikke finder en tilbudt afdragsordning tilfredsstillende, set i forhold til restancens størrelse, og meddeler skyldneren, at afdragsaftalen ikke kan accepteres til afværgelse af registrering i et kreditoplysningsbureau, er loven ikke til hinder for, at der indgås en aftale alene med det formål at nedbringe gælden. Myndigheden skal blot have gjort det klart for borgeren, på hvilke vilkår aftalen indgås, ligesom myndigheden i den forbindelse har pligt til at behandle borgerne lige.

5. Registrering og videregivelse

Registrering hos kreditoplysningsbureauet vil sædvanligvis ske samme dag, som oplysningen modtages. Der sendes herefter en kvittering til myndigheden. Fra registreringstidspunktet vil oplysningerne være tilgængelige for samtlige bureauets abonnenter - såvel private som offentlige.

Når oplysningerne om gældsforholdet er registreret i kreditoplysningsbureauet, finder bestemmelserne i databeskyttelsesforordningen og kapitel 5 i databeskyttelsesloven om kreditoplysningsbureauer anvendelse.

6. Klage til Datatilsynet

En klage til Datatilsynet over en offentlig myndigheds videregivelse af oplysninger om gæld til et kreditoplysningsbureau behandles i videst muligt omfang som en sag mellem Datatilsynet og den myndighed, der har videregivet oplysningerne. Det er myndigheden, der over for Datatilsynet skal kunne dokumentere, at betingelserne for indberetning er opfyldt. Myndigheden skal derfor ikke medsende dokumentation til bureauet for, at videregivelsesbetingelserne er opfyldt.

I forbindelse med Datatilsynets behandling af klagesager vil tilsynet som oftest anmode myndigheden om at oplyse følgende:

- hvad grundlaget for indberetningen er, og
- om der er udsendt skriftlig meddelelse.

Myndigheden vil endvidere blive anmodet om at indsende dokumentation for, at betingelserne for indberetning er opfyldt, kopi af den skriftlige meddelelse og dokumentation for sletningsfri-stens beregning.

Klagesagen kan resultere i, at Datatilsynet meddeler bureauet et påbud om at slette den pågældende oplysning. Datatilsynet har - i tilfælde af gentagne overtrædelser af reglerne fra myndighedens side - også mulighed for at meddele bureauet påbud om at ophøre med at anvende den pågældende myndighed som abonnent.

7. Bilag

7.1 Bilag 1 - databeskyttelseslovens kapitel 4 og 5

Uddrag af lov nr. 502 af 23. maj 2018 om supplerende bestemmelser til forordning om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger (databeskyttelsesloven)

Kapitel 4

Videregivelse til kreditoplysningsbureauer af oplysninger om gæld til det offentlige

§ 15. Oplysninger om gæld til det offentlige kan efter bestemmelserne i dette kapitel videregives til kreditoplysningsbureauer.

Stk. 2. Oplysninger som nævnt i databeskyttelsesforordningens artikel 9, stk. 1, eller artikel 10 må ikke videregives til kreditoplysningsbureauer.

Stk. 3. Fortrolige oplysninger, som videregives efter reglerne i dette kapitel, anses ikke som følge af videregivelsen som offentligt tilgængelige.

§ 16. Oplysninger om gæld til det offentlige kan videregives til et kreditoplysningsbureau, hvis

- 1) det følger af lov eller bestemmelser fastsat i henhold til lov eller
- 2) den samlede gæld er forfalden og overstiger 7.500 kr., idet der dog ikke heri må indgå gældsposter, der er omfattet af en overholdt aftale om henstand eller afdragsvis betaling, jf. dog stk. 2 og 3.

Stk. 2. Det er en betingelse for videregivelse efter stk. 1, nr. 2, at den samlede gæld administreres af samme inddrivelsesmyndighed.

Stk. 3. Det er endvidere en betingelse for videregivelse efter stk. 1, nr. 2, at

- 1) gælden kan inddrives ved udpantning og der er fremsendt to rykkere til skyldneren,
- 2) der er foretaget eller forsøgt foretaget udlæg for kravet,
- 3) kravet er fastslået ved endelig dom eller
- 4) det offentlige har erhvervet skyldnerens skriftlige erkendelse af den forfaldne gæld.

§ 17. Myndigheden skal give skyldneren skriftlig meddelelse, forinden videregivelse finder sted. Videregivelse må tidligst ske, 4 uger efter at denne meddelelse er givet.

Stk. 2. Den meddelelse, der er nævnt i stk. 1, skal indeholde oplysninger om,

- 1) hvilke oplysninger der vil blive videregivet,
- 2) til hvilket kreditoplysningsbureau videregivelsen vil ske,
- 3) hvornår videregivelse vil finde sted, og
- 4) at videregivelse ikke vil ske, hvis betaling af gælden sker inden videregivelsen eller der indrømmes henstand eller indgås og overholdes en aftale om afdragsvis betaling.

§ 18. Vedkommende minister kan fastsætte nærmere regler om fremgangsmåden ved videregivelse til kreditoplysningsbureauer af oplysninger om gæld til det offentlige. Der kan i den forbindelse fastsættes regler om, at oplysninger om visse former for gæld til det offentlige ikke må videregives eller kun må videregives, hvis yderligere betingelser end dem, der er nævnt i § 16, er opfyldt.

Kapitel 5

Kreditoplysningsbureauer

§ 19. Den, som ønsker at drive virksomhed med behandling af oplysninger til bedømmelse af økonomisk soliditet og kreditværdighed med henblik på videregivelse (kreditoplysningsbureau), skal indhente tilladelse hertil fra Datatilsynet, inden behandlingen påbegyndes, jf. § 26, stk. 1, nr. 2.

§ 20. Kreditoplysningsbureauer må kun behandle oplysninger, som efter deres art er af betydning for bedømmelse af økonomisk soliditet og kreditværdighed.

Stk. 2. Kreditoplysningsbureauer må ikke behandle oplysninger som nævnt i databeskyttelsesforordningens artikel 9, stk. 1, eller artikel 10.

Stk. 3. Oplysninger om forhold, der taler imod kreditværdighed, og som er mere end 5 år gamle, må ikke behandles, medmindre det i det enkelte tilfælde er åbenbart, at forholdet er af afgørende betydning for bedømmelsen af den pågældendes økonomiske soliditet og kreditværdighed.

Stk. 4. Databeskyttelsesforordningens artikel 12-19 skal overholdes ved behandling af oplysninger om virksomheder m.v., hvis denne behandling udføres for kreditoplysningsbureauer.

§ 21. Oplysninger om økonomisk soliditet og kreditværdighed til abonnenter må kun meddeles skriftligt. Kreditoplysningsbureauet kan dog meddele summariske oplysninger mundtligt eller på lignende måde, hvis spørgerens navn og adresse noteres og opbevares i mindst 6 måneder.

Stk. 2. Kreditoplysningsbureauers publikationer må kun indeholde oplysninger i summarisk form og kun udsendes til personer eller virksomheder, der abonnerer på meddelelser fra bureauet. Publikationerne må ikke indeholde oplysninger om de registreredes personnummer.

Stk. 3. Summariske oplysninger om skyldforhold må kun videregives, hvis oplysningerne hidrører fra Statstidende, er indberettet af en offentlig myndighed efter reglerne i kapitel 4, eller hvis oplysningerne vedrører skyldforhold til samme kreditor på mere end 1.000 kr. og kreditor enten har erhvervet den registreredes skriftlige erkendelse af en forfalden gæld eller der er foretaget retslige skridt mod den pågældende. Oplysninger om endelig godkendt gældssanering må dog ikke videregives. De regler, der er nævnt i 1. og 2. pkt., gælder tillige for videregivelse af summariske oplysninger om skyldforhold i forbindelse med udarbejdelse af bredere kreditbedømmelser.

Stk. 4. Videregivelse af summariske oplysninger om enkeltpersoners skyldforhold må kun ske på en sådan måde, at oplysningerne ikke kan danne grundlag for vurderingen af økonomisk soliditet og kreditværdighed for andre end de pågældende enkeltpersoner.

7.2 Bilag 2 - eksempler på beregning af den 5-årige sletningsfrist

Den myndighed, der forestår indberetningen af en skyldner til kreditoplysningsbureauet, skal samtidig med indberetningen angive, hvornår den 5-årige sletningsfrist skal beregnes fra. Sletningsfristen beregnes som udgangspunkt fra det tidspunkt, hvor videregivelsesbetingelserne første gang var opfyldt.

Nedenfor er givet en række vejledende eksempler på sletningsfristens beregning. Datatilsynet understreger, at tilsynet forbeholder sig ret til i konkrete klagesager at fravige de anførte vejledende retningslinjer for sletningsfristens beregning, hvis klagesagens konkrete omstændigheder taler for det.

1. Hvis indberetning sker på baggrund af lovens § 16, stk. 3, nr. 1, dvs. i de tilfælde, hvor gælden kan inddrives ved udpantning, og der er fremsendt 2 rykkere til skyldneren, skal sletningsfristen beregnes fra datoen for afsendelsen af 2. rykker. I de tilfælde hvor myndigheden vælger først at indberette skyldneren efter, at udpantningsforretning er afholdt, skal sletningsfristen dog først beregnes fra datoen for afholdelse af udpantningsforretningen.
2. Hvis indberetning sker på baggrund af lovens § 16, stk. 3, nr. 2, dvs. i de tilfælde, hvor udlæg er foretaget eller forsøgt foretaget for kravet, skal sletningsfristen beregnes fra den dato, hvor udlægget er foretaget eller forsøgt foretaget. Det bemærkes i den forbindelse, at hvis et udlæg foretages på baggrund af en forudgående dom, beregnes sletningsfristen fra domstidspunktet, uanset om der senere måtte være foretaget udlæg eller lignende for kravet.
3. Hvis indberetning sker på baggrund af lovens § 16, stk. 3, nr. 3, dvs. i de tilfælde, hvor kravet er fastslået ved endelig dom, skal sletningsfristen beregnes fra datoen for afsigelsen af den endelige dom.
4. Hvis indberetning sker på baggrund af lovens § 16, stk. 3, nr. 4, dvs. i de tilfælde, hvor myndigheden har erhvervet skyldnerens skriftlige erkendelse af den forfaldne gæld, skal sletningsfristen beregnes fra datoen for skyldnerens skriftlige erkendelse af den forfaldne gæld.
5. I de tilfælde, hvor indberetningen er blevet udskudt på grund af klage over fordringens eksistens eller størrelse, skal sletningsfristen beregnes fra datoen for klagesagens afgørelse.
6. I de tilfælde, hvor indberetningen trækkes tilbage på grund af en klage over fordringens eksistens eller størrelse, men senere indberettes igen, efter at klagesagen er blevet afgjort, skal sletningsfristen beregnes fra den oprindeligt angivne sletningsfrist.
7. I de tilfælde, hvor indberetningen består af flere fordringer, der ikke i sig selv opfylder beløbskravet i lovens § 16, stk. 1, nr. 2, og den offentlige myndighed derfor vælger at kumulere fordringerne, skal sletningsfristen beregnes fra det tidspunkt, hvor videregivelsesbetingelserne for den ældste del af fordringen første gang var opfyldt.
8. I de tilfælde, hvor skyldneren - efter udsendelse af den i lovens § 17 omhandlede meddelelse, men forinden videregivelse til kreditoplysningsbureauet har fundet sted - har indgået aftale om betaling af gælden, og denne aftale ikke overholdes, hvorefter skyldneren indberettes til kreditoplysningsbureauet, skal sletningsfristen beregnes fra datoen for betalingsaftalens misligholdelse.

Vejledning

© 2019 Datatilsynet

Eftertryk med kildeangivelse er tilladt

Udgivet af:

Datatilsynet

Borgergade 28, 5.

1300 København K

T 33 19 32 00

dt@datatilsynet.dk

datatilsynet.dk

Datatilsynet

Borgergade 28, 5.
1300 København K
T 33 19 32 00
dt@datatilsynet.dk
datatilsynet.dk